

Nr 145

Av herr Johansson i Öckerö m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag å driftbudgeten till säkerhetsanstalter för sjöfarten.

I årets statsverksproposition — driftbudgeten bil. 12 s. 116 och kapitalbudgeten bil. 31 s. 3 — föreslås att till säkerhetsanstalter för sjöfarten 1957/58 anvisas sammanlagt 2 500 000 kr. Detta utgör endast 50 % av det av sjöfartsstyrelsen med starka och tungt vägande skäl motiverade äskandet. Sjöfartsstyrelsen framhåller i sin petitaskrivelse bland annat följande:

Vid denna översyn har styrelsen nödgats konstatera, hurusom i olika avseenden allvarliga brister föreligga. Dessa brister äro så mycket mera betänkliga som genom den utveckling som ägt rum på sjöfartens område och som inneburit övergång till större, snabbare och mera djupgående fartyg, väsentligt större krav numera ställas på verkets säkerhetsanordningar av olika slag än vad tidigare varit fallet. I och med att nya navigatoriska hjälpmedel tagits i bruk å fartygen ha krav ställts på kompletterande anordningar och åtgärder från det allmännas sida för sjöfartens betjänande. Vissa av de frågor, som nu aktualiserats, torde tidigare av naturliga skäl ha vilat i avvaktan på det nya verkets tillkomst. Styrelsen är väl medveten om angelägenheten att i nuvarande läge i möjligaste mån begränsa investeringarna. Men styrelsen har icke ansett sig kunna stå till svars för att mot bakgrunden av vad ovan nämnts icke starkt understryka nödvändigheten av att snarast åtgärder vidtagas för att förbättra säkerhetsåtgärderna för sjöfarten genom en upprustning, modernisering och effektivisering av verkets materiel och resurser i övrigt enligt i det följande angivna plan. Vid översynen har det befunnits att behov föreligger av långt flera, i och för sig angelägna åtgärder än dem styrelsen ansett sig kunna upptaga i planen. Densamma innefattar endast behov, vilka framstått som mest angelägna att tillgodose.

Handelsministern understryker också vad sjöfartsstyrelsen framhåller och säger bland annat att »det är ett samhällsintresse av stor vikt att säkerhetsanstalterna underhålls och utbygges i en sådan omfattning att transporterna till sjöss vid våra kuster kan fortgå med all möjlig trygghet och snabbhet». Trots detta anvisar handelsministern ej mer än 2 500 000 kr. av begärda 5 004 000 kr.

I samband härmed må även erinras om de synpunkter och de motiv för en starkt ökad medelstildelning till säkerhetsanstalter för sjöfarten som framfördes i motion II: 459 till 1956 års riksdag och som starkt underströks av statsutskottet. Motionärerna framhöll nödvändigheten av en omfattande upprustning framför allt dikterad av dels handelsflottans utveck-

ling mot allt större och mera snabbgående enheter, dels ock det allmänt uppmärksammade och under de senaste åren särskilt aktualiserade behovet av en så långt möjligt utsträckt sjöfart vintertid på norrlandskusten.

Vi finner det även angeläget erinra om den skrivelse som länsstyrelsen i Norrbottens län den 10 december 1956 tillställde handelsministern, vari särskilt påtalas isbrytarberedskapen och seglationsförhållandena i Bottenviken. Av det utförliga undersökningsresultatet som redovisas i skrivelsen framgår, att en förbättrad isbrytarberedskap samt en även i starkt intensifierad takt bedriven och sålunda under de närmaste åren mycket kostsam sjömätning och utbyggnad av säkerhetsanstalterna för sjöfarten i Bottenviken skulle kunna åstadkomma högst betydande kostnadsbesparingar för övre Norrlands exportindustrier. Vidare anföres att den tidigare än beräknat avslutade skeppningen hösten 1956 enbart för de större exportindustrierna i Norrbottens län medfört direkta extrakostnader av ej mindre än 1 127 000 kr., därav för Svenska cellulosaaaktiebolaget 440 000 kr. samt för Aktiebolaget Statens skogsindustrier och Norrbottens järnverk aktiebolag, d. v. s. statens egna företag, sammanlagt 687 000 kr. Länsstyrelsen i Norrbottens län framhåller också att statsisbrytaren Atle den 29 november 1956 grundstötte vid Gåsören utanför Skellefteå samt att den finska ångaren Meri den 25 i samma månad grundstötte och totalförliste i närheten av Rödkallen utanför inloppet till Luleå. Enligt vad som uppgivits hos sjöfartsstyrelsen har båda dessa katastrofer sina främsta orsaker i rådande brist på tillfredsställande säkerhetsanstalter.

Med stöd av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte till säkerhetsanstalter för sjöfarten för budgetåret 1957/58 anvisa ett reservationsanslag av 2 500 000 kronor.

Stockholm den 24 januari 1957

Olof Johansson

John G. Löfroth

N. Stenberg

Ragnhild Sandström

Ture Königson

John R. Anderson

i Sundsvall

Mac Hamrin

Carl S:son Schmidt